

dane · účtovníctvo · odvody

DUO 6-7 / XXI. ročník
2024

bez chýb, pŕškút a penále®

Stavebný zákon – novela

Opravné a dodatočné DP

Mikrodaňovník – výhody

Kúpa ojazdeného auta – DPH

E-kassa – príležitostné podujatie

Zdanenie príjmov – oprava chýb

Odpisovanie hmotného majetku

Výsledok hospodárenia

Odstupné a odchodné

zárobková činnosť • zamestnanec • pracovný pomer
zamestnávateľ • dôchodok • kalendárny rok • poistenie

č. 6-7/2024, mesačník, ročník XIX.

Vydavateľ Poradca, s. r. o.
Pri Celulóžke 40, Žilina
IČO: 36 371 271
www.poradca.sk

Zodpovedná redaktorka J. Blaščíková

Spolupracovníci Ing. J. Stráhlavá,
Ing. Z. Cingelová,
Ing. J. Mintál,
Ing. A. Kolembus,
Ing. I. Matlovičová

Objednávky, distribúcia, zákaznícky servis
telefonicky 041/56 52 871, 879
0911 193 135, 0915 033 300
e-mailom abos@poradca.sk
e-shop www.poradca.sk
posielame poštou alebo kuriérom

Tlač marec 2024

Doporučená cena 19,80 €

Za údaje a názory v článkoch zodpovedajú autori.

ISSN: 1336-7986 (tlačová verzia)
ISSN: 1338-0893 (online verzia)
EV 3908/09

Vážení čitatelia!

V súvislosti s oddialením účinnosti zákona o výstavbe je **prispôsobenie režimu stavebného zákona a zákona o územnom plánovaní** tak, aby boli aplikovateľné súčasne a nadväzovali na seba do nadobudnutia účinnosti zákona o výstavbe. Čo je cieľom legislatívnych úprav sa dočítate v príspevku **Stavebná legislatíva – novinky od 1. apríla 2024**. Doplnujúce úplné znenia zákonov po novele nájdete v odbornej publikácii **Stavebný zákon – vlastníctvo bytov a nebytových priestorov**.

Z pohľadu priamych a nepriamych daní upozorňujeme na príspevky **Sponzoring v športe – zdanenie príjmov, Výhody mikrodaňovníka, Spôsoby odpisovania hmotného majetku, Kúpa ojazdeného automobilu – režim DPH, Neplatnosť transakcie a odpočet DPH, Zdanenie príjmov – oprava chýb a Úrokové náklady – pravidlo o obmedzení**, ktoré sme doplnili názornými príkladmi z praxe.

Čo sme pripravili v ďalších mesačníkoch? Poradca 10/2024 – **Miestne dane s komentárom**; PaM 6-7/2024 – **Daňový bonus na úroky – ako vypočítať, Letné brigády, ukončenie štúdia v ZDP** a odborné tematické publikácie – **Daňové výdavky pre rok 2024, Stavebný zákon – vlastníctvo bytov a nebytových priestorov, Trestný zákon, trestný poriadok 2024**.

V ponuke sú tiež aktuálne **tematické balíčky Daňové výdavky 2024, Zákon o dani z príjmov po novele a Balíček stavebníka**.

Dovoľujeme si Vás upozorniť na jubilejný **XXX. ročník mesačníka PORADCA**, distribúciu ktorého plánujeme už začiatkom leta. V prípade, že chcete získavať odborné komentáre k aktualizovaným zákonom a ako bonus mnohé predplatiteľské výhody, nezabudnite si predplatiť mesačník **PORADCA 2025**.

Už dnes sa tešíme na ďalšie stretnutia nad stránkami našich publikácií.

Jarmila Blaščíková
odborná redaktorka

Jarná ponuka vydavateľstva

Objednávajte cez e-shop www.poradca.sk. Doručíme poštou alebo kuriérom.

AKTUÁLNE**A**

Stavebná legislatíva – novinky od 1. apríla 2024	3
Ing. Ján Mintál	
Priznanie k dani z príjmov	6
dodatočné a opravné – príklady	
Ing. Ján Mintál	
Status mikrodaňovníka – podmienky	12
Príklady z praxe	16
Ing. Jana Bielená	

PRIAME DANE**PD**

Sponzoring v športe – zdanenie príjmov	19
Ing. Ivana Valterová	
Výhody mikrodaňovníka – príklady	23
Ing. Jana Bielená	
Odpisovanie hmotného majetku	30
Príklady z praxe	33
Ing. Jarmila Strählová	

NEPRIAME DANE**ND**

Kúpa ojazdeného automobilu – režim DPH	35
Ján Mintál	
Zdaniteľná osoba na účely DPH	38
Ing. Naďa Vašková	
Neplatnosť transakcie a odpočet DPH	42
Ing. Naďa Vašková	
Paušálne výdavky – podnikajúca FO	46
registrovaná pre DPH	
Príklady z praxe	48
Ing. Jarmila Strählová	

VÝDAJE PODNIKATEĽA**VP**

Dary – daňový pohľad	50
Ing. Ján Mintál	
Dotácie – daňový pohľad	54
Ing. Ján Mintál	
Príklady z praxe – dary a dotácie	59
Ing. Ján Mintál	

ÚČTOVNÍCTVO**Ú**

Výsledok hospodárenia v a.s.	63
Ing. Anton Kolumbus	
Výsledok hospodárenia v s.r.o.	67
Ing. Anton Kolumbus	
Lehoty uloženia účtovnej závierky	72
do registra ÚZ	
Ing. Ivana Hudecová	
Schvaľovanie účtovnej závierky	75
Ing. Ivana Hudecová	
Dotácie z pohľadu PÚ a JÚ	76
Ing. Ján Mintál	

RADY ODBORNÍKOV**RO**

Zdanenie príjmov – oprava chýb	81
Ing. Ivana Valterová	
Pokladnica e-kasa klient	85
príležitostné podujatia	
Ing. Ján Mintál	
Úrokové náklady – pravidlo o obmedzení	91
Ing. Jana Bielená	
Hospodárska súťaž a DPH	94
narušenie obcou	
Ing. Naďa Vašková	

ODVODY A MZDY**OM**

Odchodné – podmienky poskytnutia	98
Ing. Iveta Matlovičová	
Vyplatenie odchodného	102
Ing. Ivana Matlovičová	
Zamestnávanie občanov so ZP	107
výkaz o povinnom podiele	
Ing. Iveta Matlovičová	

Termíny pre prax v máji 2024 111**Termíny pre prax v júni 2024 112**

Stavebná legislatíva

novinky od 1. apríla 2024

Dňa 13. februára 2024 bol definitívne schválený vládny návrh zákona, ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 50/1976 Zb. o územnom plánovaní a stavebnom poriadku (stavebný zákon) v z.n.p. a ktorým sa menia a dopĺňajú niektoré zákony (ďalej iba „novela Stavebného zákona“). Čo novela zákona prináša?

A

Základným a hlavným dôvodom na spracovanie novely Stavebného zákona

bola naliehavá požiadavka oddialiť nadchádzajúcu účinnosť zákona č. 201/2022 Z. z. o výstavbe v z.n.p. (ďalej len „zákon o výstavbe“) a to predovšetkým z dôvodu nepripravenosti na spustenie povolovacích procesov podľa novej legislatívy o výstavbe. Novela Stavebného zákona teda odkladá účinnosť zákona o výstavbe o jeden rok, t. j. do 1. apríla 2025.

Hlavnými dôvodmi sú:

- *nepripravenosť integrácie povolovacích procesov stavieb, ktoré podliehajú procesu posudzovania vplyvov na životné prostredie,*
- *časový sklz pri príprave vykonávacích právnych predpisov,*
- *nutnosť opravy väd a chýbajúcich častí právnej úpravy nadväzujúcej na zákon o výstavbe,*
- *časový sklz formulárov a digitalizácie konaní vo výstavbe a technického vybavenia,*
- *nedostatočné personálne obsadenie Úradu pre územné plánovanie a výstavbu (ďalej len „úrad“) vyškoľenými odbornými zamestnancami pre realizáciu preberaného rozsahu povolovacích konaní.*

V kontexte s oddialením účinnosti zákona o výstavbe sa od 1. apríla 2024 mení režim zákona č. 50/1976 Zb. o územnom plánovaní a stavebnom po-

riadku (stavebný zákon) v z.n.p. (ďalej len „stavebný zákon“) ako aj zákona č. 200/2022 Z. z. o územnom plánovaní v z.n.p. (ďalej len „zákon o územnom plánovaní“) tak, aby boli aplikovateľné súčasne a nadväzovali na seba do nadobudnutia účinnosti zákona o výstavbe.

Novela Stavebného zákona smeruje tiež k skráteniu doby prípravy stavieb, najmä doby administratívneho posudzovania vo fáze povolovania stavieb do nadobudnutia účinnosti zákona o výstavbe. Jedným z hlavných cieľov spomínanej novely je tiež zakotviť legislatívne úpravy tak, aby sa eliminovalo riziko spustenia nepripravených procesov vo výstavbe a v prechodnej dobe sa v čo najväčšej miere využili existujúce inštitúty stavebného práva, primerane prebrali aplikovateľné inštitúty navrhované zákonom o výstavbe, nenarušil sa priebeh konaní na stavebných úradoch a zároveň aby sa nezaviedla úprava, ktorá by bola v zásadnom rozpore s už schválenými predpismi, ktorých účinnosť sa posúva na 1. apríla 2025.

Z hľadiska úpravy stavebného zákona je do nadobudnutia účinnosti zákona o výstavbe najefektívnejším riešením pre zefektívnenie povolovacích procesov integrácia existujúcich správnych konaní do jedného bez toho, aby sa zasiahlo do pôsobností stavebných úradov a orgánov štátnej správy chrániacich verejné záujmy podľa osobitných predpisov, alebo do práv a oprávnených záujmov účastníkov konania.

Dovtedajšia úprava umožňovala spojiť územné a stavebné konanie iba pre jednoduché stavby, ak boli jednoznačné podmienky ich umiestnenia, pri ostatných stavbách za predpokladu, že podmienky na ich umiestnenie vyplývajú z územného plánu zóny.

Novela Stavebného zákona rozšírila možnosti pre spojenie územného konania o umiestnení stavby a stavebného konania pre ostatné stavby aj na podklade „záväzného stanoviska“ príslušného orgánu územného plánovania.

Týmto krokom sa harmonizuje zákon o územnom plánovaní so stavebným zákonom a inštitút záväzných stanovísk bude možné s akceleračným efektom začať používať aj pred nadobudnutím účinnosti zákona o výstavbe, čím sa môžu orgány územného plánovania pripraviť na jeho budúcu aplikáciu. Upravil sa zároveň aj zjednodušený rozsah dokumentácie stavby pre podanie žiadosti orgánu územného plánovania o „záväzné stanovisko“, ako aj jeho rozsah.

Novela Stavebného zákona tiež umožňuje vykonať integrované povolovanie súboru stavieb všeobecných a špeciálnych v spoločnom správnom konaní. Nadväzuje na existujúcu právnu úpravu v tejto oblasti a spája so stavebným konaním aj iné konania potrebné na uskutočnenie stavby, upravené v § 65 stavebného zákona. Konanie vedie

a rozhodnutie vydá stavebný úrad príslušný na povolenie hlavnej stavby, ostatné stavebné úrady majú v konaní postavenie dotknutého orgánu.

Možno očakávať, že takáto úprava do účinnosti zákona o výstavbe zníži administratívne zaťaženie a umožní skrátenie lehôt povolovacích procesov pri zachovaní požiadaviek na kvalitu stavieb a ich vplyvov na okolie bez negatívneho dopadu na možnosti dotknutých orgánov chrániť im zverené záujmy a bez dopadu na práva a právom chránené záujmy účastníkov konania.

Zavádza sa tiež možnosť preskúmať stavebnotechnickú spôsobilosť existujúcich neskolaudovaných stavieb na žiadosť ich vlastníkov, čím sa takíto vlastníci motivujú dobrovoľne sa uchádzať o preskúmanie ich stavieb na užívanie. Tento režim je inšpirovaný právnou úpravou uvedenou v zákone o výstavbe. Uvedené umožní vysporiadať často aj dlhodobo pretrvávajúci nelegálny stav v prípadoch, kedy štátne orgány o nelegálnosti nemajú vôbec vedomosť a následne usporiadať aj vzťahy voči obciam z hľadiska možnosti vyberať následne za takéto stavby daň z nehnuteľností.

Preskúmať bude stavebný úrad na žiadosť vlastníka stavby. Stavebný úrad osvedčí spôsobilosť stavby na prevádzku, ak ide o stavbu zhotovenú bez stavebného povolenia alebo bez ohlásenia, a užívanú bez kolaudačného rozhodnutia podľa doterajších predpisov. Zákon limituje možnosť podania žiadosti o preskúmanie 5 rokov od účinnosti zákona. Vlastník stavby bude musieť preukázať, že stavba, ktorú užíva bez povolenia je stavebnotechnicky vyhovujúca, má vysporiadané vlastnícke vzťahy k pozemku na ktorom stavby stojí, stavba nebola postavená v rozpore s určenými záujmami chránenými zákonom, stavba sa nenachádza pod elektrickým vedením, alebo napríklad na plynovode a vlastník stavby predloží príslušnú stavebnú dokumentáciu. Iniciatíva a dôkazné bremeno je na strane vlastníka stavby.

Preskúmaním technického stavu stavby voči nej možno postupovať ako pri iných stavbách, ak vykazuje vážne nedostatky stavebnotechnického charakteru, a to nariadením neodkladných prác. Ak sa však zistí, že je umiestnená v rozpore s určenými chránenými záujmami alebo že je v nespôsobilom a neopraviteľnom technickom stave, nariadi sa vypratanie a odstránenie stavby.

Ak vlastník stavby preukáže skutočnosti, ktoré sú ustanovené v § 140d ods. 1 alebo 2 Stavebného zákona, stavebný úrad osvedčí spôsobilosť stavby na prevádzku, uvedené osvedčenie bude mať účinky kolaudačného osvedčenia. V prípadoch, kedy preskúmanie spôsobilosti nepovolennej stavby na prevádzku nevedie k vydaniu osvedčenia o spôsobilosti na prevádzku, stavebný úrad začne konanie o odstránení stavby. Osobitné ustanovenia sa zavádzajú v prípade stavieb nachádzajúcich sa v priestorovo separovanej lokalite, ktorá vytvára koncentrovanú a generačne reprodukovanosť chudobu, kde je záujem overiť aspoň minimálne podmienky súladu s chránenými záujmami, existenciu vzťahu k pozemku a stavebnotechnický stav neohrozujúci život.

Čo sa týka prechodných ustanovení k prebiehajúcim konaniam, platí, že územné a stavebné konania začaté na stavebných úradoch podľa predpisov platných do 31. marca 2024, ktoré neboli skončené právoplatným rozhodnutím do 31. marca 2024, dokončí stavebný úrad podľa dovtedajších stavebných predpisov. Začaté a neskončené konania nebude stavebný úrad zastavovať. Rozhodnutie o umiestnení stavby bude naďalej podkladom pre vydanie stavebného povolenia. Stavebník teda má naďalej možnosť získať samostatné územné rozhodnutie, ak nepožiadá o spojené konanie, alebo ak nebudú splnené podmienky pre spojenie konaní, napríklad ak nebude vydané záväzné stanovisko so zastavovacími podmienkami, ale len formou fikcie. Konania, ktoré podľa Stavebného zákona prebiehali na okresnom úrade v sídle kraja dokončí úrad, resp.

jeho regionálne pracoviská bez právnej subjektivity.

Z pohľadu **zákona o územnom plánovaní** sa upravuje inštitút záväzného stanoviska posúdenia súladu s územným plánom tak, aby mohol byť podkladom pre spojenie konaní podľa stavebného zákona, určuje sa obsah žiadosti o záväzné stanovisko a jej povinné prílohy, spôsob a rozsah posudzovania navrhovanej stavby z hľadiska súladu so záväznou časťou územnoplánovacej dokumentácie. Precizuje sa tiež štruktúra a obsah územného stanoviska.

V **oblasti výstavby** sa posúva účinnosť zákona o výstavbe a primerane sa upravujú nadväzujúce právne predpisy s odsunutím všetkých ustanovení nadväzujúcich na zákon o výstavbe.

Najdôležitejšie zmeny v oblasti stavebnej legislatívy účinné od 1. apríla 2024

možno v stručnosti zhrnúť do nasledujúcich bodov:

- **Stavebný zákon (zákon č. 50/1976 Zb.) sa neruší, ostáva po určitých úpravách v účinnosti minimálne do 1. apríla 2025**

Zákon č. 50/1976 Zb. o územnom plánovaní a stavebnom poriadku (Stavebný zákon) v z. n. p. zostáva účinný minimálne do 1. apríla 2025. Počnúc 1. aprílom 2024 však doznal určitých zmien a úprav vyvolaných v dôsledku nových stavebných právnych predpisov (zákon o výstavbe a zákon o územnom plánovaní), ktoré majú Stavebný zákon v budúcnosti kompletne nahradiť.

- **Účinnosť zákona o výstavbe sa odkladá**

Pôvodne mal zákon č. 201/2022 Z. z. o výstavbe komplexne nahradiť od 1. apríla 2024 proces povoľovania stavieb podľa zákona č. 50/1976 Zb. Povoľovanie stavieb však bude v dôsledku zákona č. 46/2024 Z. z. naďalej prebiehať podľa aktuálneho stavebného zákona samozrejme s príslušnými zmenami a doplneniami. Zákon č. 201/2022 Z. z. o výstavbe by mal byť teda účinný až od 1. apríla 2025.

- **Zákon o územnom plánovaní nadobúda účinnosť od 1. apríla 2024**

Počnúc 1. aprílom 2024 nadobúda účinnosť prevažná časť zákona č. 200/2022 Z. z. o územnom plánovaní. Podľa tohto zákona sa bude postupovať pri tvorbe územného plánu či pri vyhlasovaní stavebnej uzávery. Zákon o územnom plánovaní teda bude účinný spolu s aktuálnym stavebným zákonom, v rámci ktorého sa od 1. apríla 2024 zrušila dovtedajšia právna úprava v územnom plánovaní ako aj všetky nadväzujúce vykonávacie predpisy. Od 1. apríla 2024 už teda platí na úseku územného plánovania len zákon o územnom plánovaní. Predpisy účinné v predmetnej oblasti do 31. marca 2024 sa použijú len v rozsahu prechodných ustanovení.

- **Vymedzenie nových stavebných pojmov**

Do Stavebného zákona pribudla definícia súboru stavieb a hlavnej stavby. Súbor stavieb predstavuje v zmysle § 43 ods. 2 Stavebného zákona viac stavebných objektov tvoriacich funkčný celok. Hlavnou stavbou súboru stavieb je stavebný objekt, ktorého funkcia určuje hlavný účel stavby. Súčasťou samostatne stojacej stavby sú súvisiace podzemné priestory, nadzemné konštrukcie, prípojky a technické, technologické a prevádzkové vybavenie, bez ktorých by stavba nebola kompletná a spôsobilá prevádzky.

- **Tvorba územnoplánovacej dokumentácie a stavebná uzávera už nie je predmetom Stavebného zákona**

Problematika úpravy tvorby územného plánu sa od 1. apríla 2024 úplne zo stavebného zákona vypustila. Proces tvorby územného plánu a územnoplánovacej dokumentácie sa od 1. apríla 2024 riadi novou úpravou zo zákona o územnom plánovaní. Zo stavebného zákona sa vypustila aj úprava vyhlásenia stavebnej uzávery, ktorá prechádza s určitými úpravami do § 30 zákona o územnom plánovaní.

- **Možnosť zriadiť chránenú časť krajiny už neexistuje**

Rozhodnutím o chránenej časti krajiny sa v zmysle § 39c Stavebného zákona ustanovovali jej hranice, zakazovali alebo obmedzovali určité činnosti z dôvodov ochrany verejného záujmu a určovali sa podmienky ochrany, predovšetkým ktoré činnosti v území nie je možné vykonávať a ktoré činnosti vykonávať možno iba pri splnení určených podmienok. Možnosť takto rozhodnúť sa od 1. apríla 2024 zo Stavebného zákona vypustila a nie je umožnená ani prostredníctvom zákona o územnom plánovaní.

- **Stavba sa od 1. apríla 2024 naďalej povoľuje v územnom konaní, stavebnom konaní, prípadne v kolaudačnom konaní**

V zmysle nového zákona o výstavbe mala byť stavba povolená v konaní o stavebnom zámere, v ktorom by sa preskúmaval aj súlad stavby s územným plánom. Spomínaný právny predpis teda pôvodne neuvažoval s vydávaním územných rozhodnutí. Výsledkom by tak bolo jedno rozhodnutie o stavebnom zámere. Od 1. apríla 2024 na základe požiadavky oddialiť nadchádzajúcu účinnosť zákona o výstavbe a to predovšetkým z dôvodu nepripravenosti na spustenie povoľovacích procesov podľa novej legislatívy o výstavbe, sa budú stavby naďalej povoľovať v doterajšom režime územného konania, stavebného konania a prípadne aj kolaudačného konania.

- **Používanie informačného systému**

Zásadným prínosom novej stavebnej legislatívy malo pôvodne byť používanie informačného systému (tzv. systém URBION). Jedná sa o elektronický systém, v ktorom sa mali povoľovať stavby a meniť územné plány. Prechodné ustanovenie § 40 zákona o územnom plánovaní sa však od 1. apríla 2024 doplnilo o nový odsek 14, v zmysle ktorého sa do 1. apríla 2025 informačný systém nebude používať na povoľovanie podľa zákona o výstavbe. Podľa novely sa však informačný systém môže použiť na účely konaní a postupov podľa stavebného zákona, ako aj na účely zákona o územnom plánovaní.

- **Nová právna úprava nakladania s tzv. „čiernymi stavbami“**

Stavebný zákon v znení účinnom od 1. apríla 2024 obsahuje v rámci nového ustanovenia § 140d nový režim vysporiadania sa s tzv. „čiernymi stavbami“. Možno konštatovať, že sa jedná o takmer identický režim, ako je upravený v zákone o výstavbe (ten je však od 1. 4. 2024 neúčinný).

- **Závazné stanovisko a súvisiace náležitosti**

Z pohľadu zákona o územnom plánovaní sa upravuje inštitút záväzného stanoviska posúdenia súladu s územným plánom tak, aby mohol byť podkladom pre spojenie konaní podľa Stavebného zákona, určuje sa obsah žiadosti o záväzné stanovisko a jej povinné prílohy, spôsob a rozsah posudzovania navrhovanej stavby z hľadiska súladu so záväznou časťou územnoplánovacej dokumentácie. Upravuje sa nadväznosť záväzného stanoviska na konania podľa Stavebného zákona, príslušnosť dotknutých orgánov na jeho vydanie v prechodnom období ku konaniam podľa Stavebného zákona a precizuje sa režim záväzných stanovísk súladu s územnoplánovacou dokumentáciou v prechodnom období do 31. marca 2025. Precizuje sa situácia kolízie neskoršieho územného plánu obce a predchádzajúceho územného plánu zóny. Upravuje sa tiež inštitút rozhodnutých odchýlok od záväznej časti územného plánu.

Novela v zákone o územnom plánovaní tiež precizuje štruktúru a obsah územného stanoviska. Určuje sa obsah žiadosti o záväzné stanovisko súladu s územným plánom a jej povinné prílohy, spôsob a rozsah posudzovania navrhovanej stavby z hľadiska súladu so záväznou časťou územnoplánovacej dokumentácie. Definuje sa tiež proces dopĺňania žiadosti a následky nedoplnenia na základe výzvy orgánu územného plánovania. Nové ustanovenie § 40c zákona o územnom plánovaní podrobne popisuje štruktúru a obsah záväzného stanoviska a jeho prílohu, ktorou je výkres so zakreslením navrhovanej stavby, pre ktorú bolo vydané záväzné stanovisko.

Ing. Ján Mintál

Priznanie k dani z príjmov dodatočné a opravné – príklady

Pred uplynutím lehoty na podanie daňového priznania môže daňový subjekt podať opravné daňové priznanie

V takomto prípade správca dane berie do úvahy opravné daňové priznanie a na predtým podané daňové priznanie sa neprihliada. Zákon neobmedzuje počet podaných opravných daňových priznaní, čo znamená, že daňový subjekt môže do lehoty na podanie daňového priznania podať aj viac opravných daňových priznaní. Na vyrubenie dane je rozhodujúce posledné opravné daňové priznanie, pričom na podané daňové priznanie a na predchádzajúce opravné daňové priznanie sa neprihliada. Na tlačive daňového priznania je potrebné v záhlaví I. časti vyznačiť, že ide o opravné daňové priznanie. Podávanie opravných daňových priznaní upravuje § 16 ods. 1 a 6 daňového poriadku.

Dodatočné daňové priznanie k dani z príjmov

podáva daňovník v takom prípade, keď sa zistí, že jeho daňová povinnosť sa odlišuje od priznanej dane až po termíne na podanie daňového priznania. Procesná stránka podávania dodatočných daňových priznaní k dani z príjmov je predmetom úpravy ustanovenia § 16 daňového poriadku.

Povinnosť podania dodatočného daňového priznania

vzniká daňovníkovi v takých prípadoch, keď zistí, že jeho:

- daň mala byť vyššia ako bola uvedená v podanom daňovom priznaní,

- daň mala byť vyššia ako bola správcom dane vyrubená,
- daňová strata je nižšia ako bola uvedená v daňovom priznaní.

V uvedených prípadoch je daňovník povinný podať dodatočné daňové priznanie do konca mesiaca nasledujúceho po zistení povinnosti podať dodatočné daňové priznanie s uvedením obdobia, ktorého sa dodatočné daňové priznanie týka. V rovnakej lehote je dodatočne priznaná daň aj splatná.

Možnosť podania dodatočného daňového priznania

Daňovník má v zmysle § 16 ods. 4 daňového poriadku možnosť podať dodatočné daňové priznanie, ak zistí, že:

- daň uvedená v podanom daňovom priznaní má byť nižšia,
- daň má byť nižšia ako bola správcom dane vyrubená,
- daňové priznanie neobsahuje správne údaje alebo
- daňová strata je vyššia ako bola uvedená v daňovom priznaní.

Po zistení niektorej z uvedených skutočností nevzniká daňovému subjektu povinnosť podať dodatočné daňové priznanie ale iba oprávnenie.

Na podanie dodatočného daňového priznania majú vplyv aj lehoty, s ktorými daňový poriadok spája zánik práva vyrubiť daň. V súlade s ustanovením § 69 ods. 1, 2 a 5 daňového poriadku nemožno vyrubiť daň, ani rozdiel dane po uplynutí piatich rokov od konca roka, v ktorom vznikla daňovému subjektu povinnosť podať riadne da-

ňové priznanie. Lehota piatich rokov môže však plynúť znovu, ak správca dane pred uplynutím pôvodnej 5-ročnej lehoty vykoná úkon smerujúci na vyrubenie dane alebo rozdielu dane. Za úkon smerujúci na vyrubenie dane alebo rozdielu dane sa považuje doručenie protokolu z daňovej kontroly a protokolu o určení dane podľa pomôcok. Lehota začne znovu plynúť od konca roka, v ktorom bol daňový subjekt o tomto úkone vyrozumý.

Vyrubiť daň alebo rozdiel dane možno najneskôr do desiatich rokov od konca roka, v ktorom vznikla povinnosť podať daňové priznanie.

V zmysle ustanovenia § 16 ods. 8 daňového poriadku platí, že daňovník môže znížiť daň resp. zvýšiť daňovú stratu na základe dodatočného daňového priznania len v prípade uplatnenia skutočností, ktoré neboli predmetom daňovej kontroly.

„Nemožnosť“ podania dodatočného daňového priznania

Daňový poriadok však na druhej strane vymedzuje aj prípady, kedy daňový subjekt nemôže podať dodatočné daňové priznanie. Dodatočné daňové priznanie nie je totiž možné podať za také zdaňovacie obdobie, za ktoré

- sa určuje daň podľa pomôcok po doručení oznámenia o určovaní dane podľa pomôcok,
- bola daňovému subjektu určená daň podľa pomôcok, alebo
- po dni vydania vyrubovacieho rozkazu podľa § 68a daňového poriadku.

Daňovník nemôže podať dodatočné daňové priznanie za zdaňovacie obdobie, za ktoré sa vykonáva daňová kontrola po uplynutí 15 dní odo dňa spísania zápisnice o začatí daňovej kontroly, doručenia oznámenia o daňovej kontrole, doručenia oznámenia o rozšírení daňovej kontroly na iné zdaňovacie obdobie, ktorého by sa dodatočné daňové priznanie týkalo, a po uplynutí 15 dní odo dňa doručenia oznámenia o rozšírení daňovej kontroly o inú daň, ktorej by sa dodatočné daňové priznanie týkalo, až do dňa nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia vydaného vo vyrubovacom konaní; ak vyrubovacie konanie nezačne, dodatočné daňové priznanie nemožno podať do dňa ukončenia daňovej kontroly.

Spôsoby podania dodatočného daňového priznania k dani z príjmov

Dodatočné daňové priznanie sa podáva na tlačive alebo v predpísanej forme podľa § 15 ods. 4 daňového poriadku a musí byť označené ako dodatočné. V dodatočnom daňovom priznaní sa vyznačia aj rozdiely oproti pôvodne podanému daňovému priznaniu. Vychádzajúc z aktuálne platných tlačív možno konštatovať nasledovné:

- **Daňovník – fyzická osoba, ktorý podal riadne daňové priznanie typu A**

Po uplynutí lehoty na podanie daňového priznania typ A je povinný daňovník podať do konca mesiaca nasledujúceho po tomto zistení dodatočné priznanie [typ A alebo typ B, ak mal podať tento typ priznania], ak zistí, že jeho daň je vyššia, ako bola uvedená v daňovom priznaní typ A alebo vyrubená správcom dane a v rovnakej lehote je dodatočne priznaná daň splatná. Ak daňovník, ktorý podal daňové priznanie typ A zistí po uplynutí lehoty na podanie daňového priznania, že mal okrem príjmov zo závislej činnosti za príslušné zdaňovacie obdobie aj iný druh zdaniteľných príjmov podľa zákona, je povinný podať dodatočné daňové priznanie k dani z príjmov fyzickej osoby

typ B. Dodatočné daňové priznanie typ A alebo typ B môže podať aj daňovník, ktorý zistí, že jeho daň má byť nižšia, ako ju uviedol v daňovom priznaní alebo ako bola správcom dane vyrubená, alebo daňové priznanie neobsahuje správne údaje. Ak daňový subjekt podá dodatočné daňové priznanie v posledný rok lehoty podľa § 69 ods. 1, 2 a 5 daňového poriadku, táto lehota sa predĺži a uplynie v nasledujúcom kalendárnom roku posledným dňom mesiaca, ktorý sa svojím označením zhoduje s mesiacom, v ktorom bolo podané posledné dodatočné daňové priznanie. V tejto predĺženej lehote daňový subjekt nemôže podať dodatočné daňové priznanie.

V súlade s § 32 ods. 11 ZDP, podáva dodatočné daňové priznanie aj daňovník, ktorému bol spätne priznaný dôchodok k začiatku bezprostredne predchádzajúceho zdaňovacieho obdobia alebo k začiatku zdaňovacích období predchádzajúcich tomuto zdaňovaciemu obdobiu, ak si za tieto zdaňovacie obdobia uplatňoval nezdaniiteľnú časť základu dane na daňovníka. Ak daňovník podá dodatočné daňové priznanie len z tohto dôvodu, neuplatní sa postup podľa § 154 až 156 daňového poriadku.

Na dodatočnom daňovom priznaní (typ A alebo typ B) sa na prvej strane vyznačí, že ide o dodatočné daňové priznanie a zároveň vyznačí aj deň, v ktorom daňovník zistil skutočnosti na podanie dodatočného daňového priznania. Daňovník vyplní v dodatočnom daňovom priznaní všetky potrebné riadky a rozdiely oproti pôvodne podanému daňovému priznaniu alebo bezprostredne predchádzajúce mu podanému daňovému priznaniu, ak daňovník podal dodatočné daňové priznanie, alebo ročnému zúčtovaniu. Uvedené daňovník vyznačí v VII. Oddiele dodatočného daňového priznania na riadkoch 73 až 82.

- **Daňovník – fyzická osoba, ktorý podal riadne daňové priznanie typu B**

Po uplynutí lehoty na podanie daňového priznania typ B je povinný

daňovník podať do konca mesiaca nasledujúceho po tomto zistení dodatočné priznanie [typ B alebo typ A, ak si môže podať tento typ daňového priznania], ak zistí, že jeho daňová povinnosť má byť vyššia, ako bola ním priznaná v daňovom priznaní typ B alebo správcom dane vyrubená alebo daňová strata je nižšia ako bola uvedená v daňovom priznaní typ B, a v tejto lehote je dodatočne priznaná daň aj splatná. Dodatočné daňové priznanie typ B podáva aj daňovník, ktorý po dal daňové priznanie typ A a dodatočne zistil, že mal aj iné druhy príjmov, t.j., že nemal podať daňové priznanie typu A. Rovnako postupuje aj daňovník, ktorému zamestnávateľ, ktorý je platiteľom dane vykonal ročné zúčtovanie podľa § 38 zákona o dani z príjmov, ak nebol povinný podať daňové priznanie podľa § 32 ods. 1 a 2 spomínaného zákona, alebo mu nevznikla povinnosť podať daňové priznanie podľa § 32 ods. 3 tohto právneho predpisu.

Na prvej strane daňového priznania vyznačí, že ide o dodatočné priznanie a vyznačí zároveň aj deň, keď zistil skutočnosti na podanie dodatočného daňového priznania. Dodatočné daňové priznanie typ B (alebo typ A) môže podať aj daňovník, ktorý zistí, že jeho daňová povinnosť je nižšia, ako ju uviedol v priznaní typ B (alebo typ A), alebo ako bola správcom dane vyrubená alebo daňové priznanie neobsahuje správne údaje alebo daňová strata je vyššia, ako bola uvedená v daňovom priznaní typ B.

Ak daňový subjekt podá dodatočné priznanie v posledný rok lehoty podľa § 69 ods. 1, 2, a 5 daňového poriadku, táto lehota sa predĺži a uplynie v nasledujúcom kalendárnom roku posledným dňom mesiaca, ktorý sa svojím označením zhoduje s mesiacom, v ktorom bolo podané posledné dodatočné priznanie. V tejto predĺženej lehote daňový subjekt nemôže podať dodatočné priznanie.

V kontexte s ustanovením § 32 ods. 11 ZDP, podáva dodatočné priznanie aj daňovník, ktorému bol spätne priznaný dôchodok (viď § 11 ods. 6 ZDP) k začiatku bezprostredne pred-

chádzajúceho zdaňovacieho obdobia alebo k začiatku zdaňovacích období predchádzajúcich tomuto zdaňovaciemu obdobiu, ak si za tieto zdaňovacie obdobia uplatňoval nezdaniteľnú časť základu dane na daňovníka. Ak daňovník podá dodatočné daňové priznanie len z tohto dôvodu, neuplatní sa postup podľa § 154 až 156 daňového poriadku. Podľa § 32 ods. 12 zákona, ak daňovník po skončení podnikania alebo inej samostatnej zárobkovej činnosti alebo prenájmu (pozri § 17 ods. 9 ZDP) dodatočne príjme zdaniteľné príjmy súvisiace s týmito činnosťami alebo v súvislosti s týmito činnosťami dodatočne zaplatí výdavky, ktoré by boli uznané za daňové výdavky vynaložené na tieto činnosti, o tieto prijaté alebo zaplatené sumy, zvýši príjmy alebo daňové výdavky za zdaňovacie obdobie, v ktorom skončil podnikanie alebo inú samostatnú zárobkovú činnosť alebo prenájom. Ak daňovník podá daňové priznanie alebo dodatočné daňové priznanie za zdaňovacie obdobie, v ktorom skončil podnikanie alebo inú samostatnú zárobkovú činnosť alebo prenájom, len z tohto dôvodu, neuplatní sa postup podľa § 154 až 156 daňového poriadku. Ak je pre daňovníka výhodnejšie zahrnúť tieto prijaté alebo zaplatené sumy do základu dane za zdaňovacie obdobie, v ktorom takéto sumy prijal alebo zaplatil, uplatní tento výhodnejší postup. Rovnako postupuje aj daňovník, ktorý vráti príjmy, ktoré zahrnul do základu dane (čiastkového základu dane) z príjmov podľa § 6 až 8 ZDP v predchádzajúcich zdaňovacích obdobiach alebo dodatočne zaplatí výdavky, ktoré boli uznané za daňové výdavky vynaložené v súvislosti s príjmami podľa § 6 až 8 spomínaného zákona.

Daňovník vyplní v dodatočnom daňovom priznaní typ B všetky potrebné riadky a rozdiely oproti pôvodne podanému daňovému priznaniu alebo bezprostredne predchádzajúcemu podanému daňovému priznaniu, ak daňovník podal dodatočne priznanie alebo ročnému zúčtovaniu. Uvedené vyznačí v X.

ODDIELE dodatočného daňového priznania na riadkoch 137 až 144.

• Daňovník – právnická osoba

Ak daňovník zistí, že jeho daň má byť vyššia, ako bola ním priznaná alebo správcom dane vyrubená, je podľa § 16 ods. 2 daňového poriadku povinný podať do konca nasledujúceho mesiaca po tomto zistení dodatočné priznanie, kedy sa toto tlačivo označí v záhlaví ako „dodatočné daňové priznanie“. Dodatočné daňové priznanie je daňový subjekt povinný podľa § 16 ods. 3 daňového poriadku podať aj vtedy, ak zistí, že daňová strata je nižšia ako bola uvedená v priznaní. V II. časti, v oddiele – Dodatočné daňové priznanie uvedie deň, kedy došlo k zisteniu skutočnosti, ktorá zakladá povinnosť podať dodatočné priznanie.

Dodatočné daňové priznanie v kontexte so zákonom o dani z príjmov

Pri posudzovaní aspektu zákona o dani z príjmov na problematiku dodatočných daňových priznaní je predovšetkým vhodné pripomenúť zásadné atribúty určovania základu dane z príjmov. Vychádzajúc z ustanovenia § 14 ods. 1 ZDP, ktorý definuje základ dane právnickej osoby, sa tento zistí podľa § 17 až § 29 spomínaného právneho predpisu, pričom

pri zisťovaní základu dane sa podľa § 17 ods. 1 písm. b) ZDP u daňovníka, ktorý účtuje v sústave podvojného účtovníctva vychádza z výsledku hospodárenia. Ďalej v zmysle § 2 písm. j) ZDP predstavuje základ dane rozdiel, o ktorý zdaniteľné príjmy prevyšujú daňové výdavky pri rešpektovaní ich vecnej a časovej súvislosti v príslušnom zdaňovacom období, ak zákon o dani z príjmov neustanovuje inak. Pre úplnosť je vhodné pripomenúť aj definíciu daňovej straty, za ktorú zákon o dani z príjmov považuje rozdiel, o ktorý daňové výdavky prevyšujú zdaniteľné príjmy pri rešpektovaní vecnej a časovej súvislosti zdaniteľných príjmov a daňových výdavkov v príslušnom zdaňovacom období [viď § 2 písm. k) ZDP].

Je zrejmé, že pri zisťovaní základu dane z príjmov sa uplatňuje predovšetkým zásada rešpektovania vecnej a časovej súvislosti zdaniteľných príjmov a výdavkov v príslušnom zdaňovacom období. Dodržanie tejto podmienky je v súvislosti s problematikou dodatočných daňových priznaní zakomponované z daňového hľadiska

Stavíme – podnikáme

Objednávajúte alebo predplatíte si na tel. 041/5652871, 879, 0915 033300, e-mail poradca@poradca.sk, e-shop www.poradca.sk

v rámci druhej vety ustanovenia § 17 ods. 15 ZDP, v zmysle ktorej sa opravy chýb minulých účtovných období, ak ide o náklady (výdavky) uznané za daňový výdavok alebo výnosy (príjmy) zahrňované do zdaniteľných príjmov, zahrňujú do základu dane z príjmov toho zdaňovacieho obdobia, s ktorým vecne a časovo súvisia, bez ohľadu na to, či sa účtujú do nákladov, výnosov alebo na účet nerozdelený zisk minulých rokov. Na základe tohoto ustanovenia sa tak opravy chýb minulých účtovných období bez ohľadu na spôsob ich účtovania (do nákladov alebo do výnosov) zahrňujú do základu dane v tom zdaňovacom období, s ktorým časovo a vecne súvisia, a to napriek skutočnosti, že sú súčasťou výsledku hospodárenia v účtovnom období, v ktorom sa oprava vykonala. V zmysle uvedeného teda v princípe platí, že zaúčtovanie opravy chýb minulých účtovných období môže ale aj nemusí znamenať povinnosť podať dodatočné daňové priznanie za zdaňovacie obdobie, s ktorým výnosy zahrňované do základu dane a daňové výdavky súvisia. Zákon o dani z príjmov však ustanovuje výnimku z aplikácie popísaného postupu a to na základe ustanovenia § 17 ods. 29.

V zmysle § 17 ods. 29 ZDP totiž platí, že ak daňovník v príslušnom zdaňovacom období zahrnul do výsledku hospodárenia vyššie výnosy (príjmy), ako mu vyplýva z príslušných účtovných predpisov alebo v príslušnom zdaňovacom období zahrnul do výsledku hospodárenia nižšie náklady (výdavky), ako mu vyplýva z účtovných predpisov a z tohto dôvodu vykázal vyšší základ dane z príjmov a odviezol vyššiu daň, úprava výsledku hospodárenia alebo nerozdeleného zisku minulých rokov alebo neuhradenej straty minulých rokov v nasledujúcich účtovných obdobiach už nebude mať vplyv na výšku základu dane a daňovej povinnosti. V prípade, ak sa daňovník rozhodne pre takýto postup v príslušnom zdaňovacom období, neuplatní sa úprava základu dane podľa § 17 ods. 15 spomínaného právneho predpisu. Postup v zmysle § 17 ods. 29 ZDP má na daňovníkov

v istom zmysle slova „priaznivejší“ dopad, nakoľko im umožňuje ponechať v daňových výdavkoch za zdaňovacie obdobie, v ktorom sa o chybe účtuje, aj tie náklady, ktoré časovo a vecne súvisia s minulým zdaňovacím obdobím. Rovnako je zjavné, že postup § 17 ods. 29 ZDP nie je pre daňovníka povinný, poskytuje len možnosť uplatniť daňové výdavky alebo znížiť zdaniteľné príjmy v zdaňovacom období, v ktorom sa o chybe účtuje. Z citovaného ustanovenia tiež jednoznačne vyplýva, že ak by daňovník opravoval takú účtovnú chybu, ktorá v minulom zdaňovacom období zapríčinila vykázaný nižší základ dane a nižšiu odvedenú daň z príjmov, daňovník je povinný postupovať podľa § 17 ods. 15 ZDP a teda podať dodatočné daňové priznanie.

Ak daňovník v zdaňovacích obdobiach, ktorých sa oprava chýb minulých účtovných období týka, vykázal vyšší základ dane a odviezol vyššiu daň, môže sa rozhodnúť, či podá dodatočné daňové priznanie, alebo do základu dane zahrnie v zdaňovacom období aj opravy chýb zaúčtované v účtovníctve a dodatočné daňové priznanie nepodá.

Dodatočný odvod dane z príjmov

Na základe ustanovenia § 21 ods. 2 písm. g) ZDP nie je možné daň z príjmov, k plateniu ktorej je povinná právnická osoba resp. fyzická osoba, uplatniť ako daňový náklad resp. výdavok. Uvedené ustanovenie sa samozrejme dotýka aj prípadov, ak na základe dodatočného daňového priznania k dani z príjmov vznikne daňovníkovi povinnosť doplatiť daň z príjmov v dôsledku dodatočne zisteného zvýšenia jeho daňovej povinnosti za minulé zdaňovacie obdobie.

Vrátenie dane z príjmov

V prípadoch, ak na základe dodatočného daňového priznania k dani z príjmov vznikne daňovníkovi nárok na vrátenie zaplatenej dane z príjmov v dôsledku dodatočne zisteného zníže-

nia jeho daňovej povinnosti za minulé zdaňovacie obdobie, toto plnenie zo strany správcu dane neovplyvní základ dane daňovníka v zdaňovacom období, v ktorom k takémuto plneniu došlo.

Použitie percenta zaplatenej dane a dodatočné daňové priznanie

V súvislosti s predmetnou problematikou treba uviesť, že na základe § 50 ods. 10 ZDP podiel zaplatenej dane poukázaný správcou dane príjmateľovi nemožno dodatočne upravovať, ak sa zistí, že daňová povinnosť daňovníka mala byť iná. Ak daňovníkovi vznikne preplatok na dani z príjmov fyzických osôb, resp. právnických osôb, potom rozdiel medzi sumou poukázanou príjmateľovi a sumou zodpovedajúcou podielu zaplatenej dane z upravenej daňovej povinnosti sa daňovníkovi zníži preplatok na dani. Nebude sa teda od príjmateľa žiadať vrátenie tohto rozdielu.

Dodatočné daňové priznanie v účtovníctve

• Jednoduché účtovníctvo

Zákon č. 431/2002 Z.z. o účtovníctve v z.n.p. (ďalej iba „zákon o účtovníctve“) a ani Opatrenie Ministerstva financií SR č. 27076/2007-74, ktorým sa ustanovujú podrobnosti o postupoch účtovania a podrobnosti o usporiadaní, označovaní a obsahom vymedzení položiek účtovnej závierky pre účtovné jednotky účtujúce v sústave jednoduchého účtovníctva, ktoré podnikajú alebo vykonávajú inú samostatne zárobkovú činnosť, ak preukazujú svoje výdavky vynaložené na dosiahnutie, zabezpečenie a udržanie príjmov na účely zistenia základu dane z príjmov v znení neskorších predpisov (ďalej iba „Postupy účtovania v JÚ“) neobsahujú špeciálne ustanovenia a podrobnosti o spôsobe účtovania dodatočného odvodu dane z príjmov resp. nároku na vrátenie dane z príjmov, ktorý vzniká z dôvodu podaného dodatočného daňového priznania k dani z príjmov.

• Podvojný účtovníctvo

V súvislosti s riešením problematiky účtovnej evidencie dodatočne odvedenej dane z príjmov resp. nároku na vrátenie dane z príjmov z dôvodu podaného dodatočného daňového priznania je predovšetkým potrebné pripomenúť, že podľa § 9 ods. 2 Opatrenia Ministerstva financií SR č. 23054/2002-92 zo 16. decembra 2002, ktorým sa ustanovujú podrobnosti o postupoch účtovania a rámcovej účtovej osnove pre podnikateľov účtujúci v sústave podvojného účtovníctva v znení neskorších predpisov (ďalej iba „Postupy účtovania v PÚ“) sa výsledok hospodárenia pred zdanením sa zisťuje ako rozdiel výnosov účtovaných na účtoch účtovej triedy 6 a nákladov účtovaných na účtoch účtovej triedy 5 okrem účtov 591, 592, 595 a účtov vnútroorganizačných výnosov a vnútroorganizačných nákladov. Nakoľko daň z príjmov sa vo všeobecnosti účtuje v účtovnej skupine 59, nevchádza teda ani do účtovného výsledku hospodárenia pred zdanením.

Konkrétny spôsob účtovania dodatočne vyrubenej dane z príjmov resp. nároku na vrátenie dane z príjmov v sústave podvojného účtovníctva závisí od skutočnosti, či ide o významnú resp. nevýznamnú sumu tejto dodatočne zaplatenej resp. nárokovateľnej dane.

Podľa druhej vety ustanovenia § 59 ods. 13 postupov účtovania v PÚ totiž platí, že významné dodatočné vyrubenie dane z príjmov za predchádzajúce roky a významný nárok na vrátenie dane z príjmov za predchádzajúce roky sa účtujú na účte 428 – *Nerozdelený zisk minulých rokov* alebo na účte 429 – *Neuhradená strata minulých rokov* so súvzťažným zápisom v prospech alebo na ťarchu účtu 341 – *Daň z príjmov*.

V prípade, ak ide o nevýznamné sumy „dodatočnej“ dane, potom je potrebné vychádzať pre účely účtovania v sústave PÚ z ustanovenia § 73 ods. 3 postupov účtovania v PÚ, na základe ktorého sa nevýznamné dodatočné vyrubenia dane z príjmov za predchádzajúce roky účtujú na ťarchu účtu 341 – *Daň z príjmov*.

Pokiaľ ide o určenie hranice významnosti dodatočného vyrubenia dane z príjmov alebo nároku na vrátenie dane z príjmov, v žiadnej legislatíve nie je stanovená a jej určenie je preto v kompetencii účtovnej jednotky. Stanovovanie hranice významnosti by mala účtovná jednotka posudzovať vo vzťahu k objemu majetku, ktorý vlastní, resp. spravuje, príp. vo väzbe na dopad tejto položky na finančnú situáciu účtovnej jednotky. Túto hranicu významnosti je vhodné ustanoviť napr. prostredníctvom vnútropodnikovej smernice. V tejto súvislosti možno spomenúť definíciu významnosti informácie v účtovnej závierke, ktorú stanovuje § 17 ods. 9 zákona o účtovníctve, pričom za významnú informáciu pre účtovné účely považuje takú, ktorej neuvedenie v účtovnej závierke alebo jej chybné uvedenie v účtovnej závierke by mohlo ovplyvniť úsudok alebo rozhodovanie používateľa tejto informácie.

Pokiaľ ide o určenie hranice významnosti dodatočného vyrubenia dane z príjmov alebo nároku na vrátenie dane z príjmov, v žiadnej legislatíve nie je stanovená a jej určenie je preto v kompetencii účtovnej jednotky. Stanovovanie hranice významnosti by mala účtovná jednotka posudzovať vo vzťahu k objemu majetku, ktorý vlastní, resp. spravuje, príp. vo väzbe na dopad tejto položky na finančnú situáciu účtovnej jednotky. Túto hranicu významnosti je vhodné ustanoviť napr. prostredníctvom vnútropodnikovej smernice. V tejto súvislosti možno spomenúť definíciu významnosti informácie v účtovnej závierke, ktorú stanovuje § 17 ods. 9 zákona o účtovníctve, pričom za významnú informáciu pre účtovné účely považuje takú, ktorej neuvedenie v účtovnej závierke alebo jej chybné uvedenie v účtovnej závierke by mohlo ovplyvniť úsudok alebo rozhodovanie používateľa tejto informácie.

Nesprávna daňová povinnosť

Podnikateľ podal daňové priznanie k dani z príjmov fyzických osôb za zdaňovacie obdobie 2023 dňa 12. marca 2024. Dňa 18. marca 2024 zistil, že svoju daňovú povinnosť vypočítal nesprávne. Ako má podnikateľ postupovať?

Podnikateľ nebude podávať dodatočné daňové priznanie ale tzv. opravné daňové priznanie k dani z príjmov fyzických osôb, nakoľko svoju chybu zistil do ukončenia termínu na podanie riadneho daňového priznania. Túto skutočnosť vyznačí na úvodnej strane tlačive daňového priznania v kolónke „druh priznania“ krížikom. Na predchádzajúce daňové priznanie (podané 12. marca 2024) sa potom nebude prihliadať. Aj keď podnikateľ urobil chybu pri vyčís-

lovaní svojej daňovej povinnosti v rámci riadneho daňového priznania, sankcionovaný nebude, nakoľko ju prostredníctvom opravného daňového priznania sám včas napravil.

Oprava chyby v daňovom priznaní

Účtovná jednotka v roku 2023 zabudla zaúčtovať odberateľskú faktúru za poskytnutie služby v sume 280 €. Daňové priznanie za rok 2023 podala vo februári 2024. Uvedenú chybu zistí v máji 2024 už po schválení účtovnej závierky za rok 2023. Nakoľko v zmysle internej smernice spoločnosti išlo o nevýznamnú sumu, v súlade s postupmi účtovania zaúčtuje faktúru v máji 2024 do výnosov na účet 602 – *Tržby z predaja služieb*. Ako má spoločnosť postupovať z daňového hľadiska?

Oprava chyby, ktorej zaúčtovanie je v roku 2024 a predstavuje výnos, ktorý vecne a časovo súvisí so zdaňovacím obdobím roku 2023, zahrnie účtovná jednotka do základu dane za zdaňovacie obdobie roka 2023 v súlade s § 17 ods. 15 ZDP a to prostredníctvom podania dodatočného daňového priznania za rok 2023. Aplikovať postup podľa § 17 ods. 29 ZDP možné v predmetnom prípade nebude, pretože základ dane v roku 2023 bol z dôvodu nezaúčtovania výnosu z poskytnutia služby v správnej výške nižší, ako mal byť v skutočnosti.

Nesprávne zaúčtovanie faktúry

Stavebná spoločnosť v roku 2024 zistila, že zaúčtovala dodávateľskú faktúru za opravu budovy používanej na podnikanie na účet 511 – *Opravy a udržiavanie* v roku 2022 v sume nižšej o 1 000 eur oproti sume uvedenej na faktúre. Nakoľko v zmysle internej smernice spoločnosti išlo o nevýznamnú sumu, v súlade s postupmi účtovania zaúčtovala dodávateľskú faktúru v 2024 do nákladov na účet 511 – *Opravy a udržiavanie*. Ako má účtovná jednotka postupovať v danej situácii?

Vychádzajúc z ustanovenia § 17 ods. 29 ZDP sa v popísanom prípade môže spoločnosť rozhodnúť: